

72. Már keresztet vállra vettem...

Con devozione

1. Már ke-resz-tem váll-ra vet-tem, S ér-ted min-dent el-ha-gyok.
2. Em-ber bánt-hat és za-var-hat, Szí-ved ál-dott me-ne-dék,
3. Ke-gye-lem-ből di-cső-ség-be Szállj, hi-ted majd szár-nyat ad,

Min-de-nem vagy, ár-va let-tem, Hon-ja vesz-tett szív va-gyok.
Sor-som pró-bál és sa-nyar-gat, É-des csend-del vár az ég.
S az ö-rök menny fény-kö-ré-be, Be-ve-zet majd szent U-rad!

Vá-gyat, célt a múlt-nak ad-tam, Nincs már ben-nem vak re-mény,
Nin-csen bú, mely köny-nyet ad-jon, Míg ke-gyel-med van ve-lem,
Vé-get ér itt kül-de-té-sed, El-száll ván-dor-é-le-ted,

Mé-gis gaz-dag úr ma-rad-tam: Is-ten és a menny e-nyém!
Nincs ö-röm, mely el-ra-gad-jon, Hogy-ha nem ben-ned le-lem.
Üd-vös-ség-gé lesz re-mé-nyed, É-gi lá-tás-sá hi-ted.